

Byplanmødet 2018:

Refleksioner og oplevelser

En flok studerende var inviteret til Byplanmødet 2018, der havde temaet "Politisk Lederskab" og rekordmange politikere på deltagerlisten. Men hvordan opleves byplanfolkets topmøde 2018, når man ikke rigtigt hører til.. endnu.

Af kandidatstuderende
Jon Peder Bredahl, Aalborg Universitet

Ved ankomsten var det ganske overvældende, hvor stort et arrangement vi var blevet inviteret med til. Jeg oplevede det som værende meget formelt med mænd i jakkesæt og kvinder i høje hæle - det virkede som en verden langt fra universitetets uformelle form, hvor jeg har min daglige gang. I den indledende 'networking' virkede det mest til, at folk mødtes med egne kolleger.

Så startede showet. Borgmester Arne Boelts underholdende velkomst satte en dæmper på min indledende opfattelse af arrangementet som meget formelt.

Åbenbaringen

Jeg har tidligere været meget inspireret af Søren Leth og hans tegnestues projekter, men må indrømme at jeg fandt indholdet i hans oplæg en smule

intetsigende. Hvor var det nyskabende faglige input til planlæggere og politikere som jeg forventede? Hvor var de kritiske spørgsmål til status quo? Jeg oplevede det mest som en præsentation af ham, hans firma og deres plan for Nordhavn.

Åbenbaringen kom med næste taler, professor Eva Sørensen. Her var en ny dagsorden på tapetet med mange gode input, der startede en undren hos mig. Det var fedt! Det gav mig en undren over emner til kommende projekter og måske et speciale. Hendes oplæg lagde godt op til paneldiskussionen mellem de tre borgmestre. Samtidig var det interessant at opleve moderator Mette Walsted Vestergaard stille 'kritiske' spørgsmål til professoren og underforstået til videnskaben, der ellers ofte præsenteres som uanfægtelige sandheder.

Efter en lækker frokost, med et knap så lækkert køsystem, var jeg

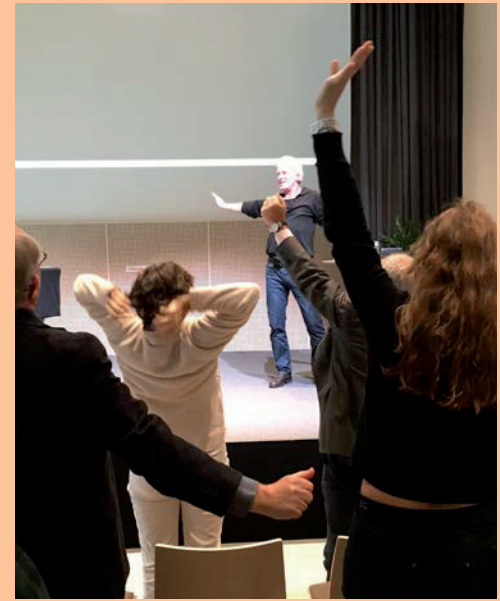
afsted på session G på Vendsyssel Teater. Allerede inden vi nåede indenfor i teatret faldt jeg i snak med de to første. Det var lettere at 'networke' med de øvrige deltagere, når jeg nu var sendt alene afsted på tur. De var meget overraskede (og ret misundelige) over, at vi studerende havde fået lov til at være med på Byplanmødet. Det virkede til at være noget de så meget frem til at deltage i hvert år. De beskrev det som en stor fætter-kusine fest og som en årlig reunion med gamle studiekammerater og tidligere kolleger.

Det svære borgermøde

Forumteatret og de tre fra Teater NU spillede et karikeret borgermøde, der fik følelserne i kog. Det var utroligt interessant at opleve hvor personlige erfaringer nogle af de deltagende planlæggere og politikere havde med borgermøder. Der blev buet og råbt efter 'politikeren' på scenen. Flere

” Borgmester Arne Boelts underholdende velkomst satte en dæmper på min indledende opfattelse af arrangementet som meget formelt.”

rejste sig og fingerede at forlade borgermødet. Sådan ville de forvente at borgerne reagerede på det karikerede politiske oplæg. Jeg studsede over, at de skarpeste holdninger til borgernes opførsel kom fra, hvad der så ud til at være, den ældre generation af embedsfolk.

Generelt var der i den efterfølgende diskussion enighed om, at borgerne skulle høres, men kun hvis man reelt havde tænkt sig at lytte til dem. Ellers bliver det et informationsmøde. Mange virkede til at have den oplevelse, at de lovpligtige borgerhøringer ofte blev gennemført uden reel interesse i borgernes holdninger, fordi projekter som oftest, på det tidspunkt hvor de lovpligtige borgermøderne foretages, er meget fremskredne. Måske et interessant emne for Byplanlaboratoriet at tage op - eller til næste semesterprojekt.

” De havde i min optik mere fokus på at dele anekdoter om sure borgere de havde mødt end at tale om konkrete erfaringer med gode løsninger.”

Jeg savnede, at der blev arbejdet mere konkret med løsninger på det svære borgermøde. Som teaterfolkene rigtigt påpegede, havde de ingen forkromet løsning. Desværre var der bare heller ikke rum eller tid til, at de

professionelle nåede til mere end erfaringsudveksling. De deltagende fageksperter og politikerne levede sig næsten for meget ind i rollen som vrisne borgere. De havde i min optik mere fokus på at dele anekdoter om sure borgere de havde mødt end at tale om konkrete erfaringer med gode løsninger. Kun nogle enkelte omtalte oplevelsen af rummet og at politikerne 'oppe' på scenen talte 'ned' til borgerne.

Mange nævnte borgerdeltagelsen i kommuneplanen som afgørende, fordi den overordnede rammesætning for kommunen netop sættes her. Det er her der er noget at flytte på - desværre er deltagelsen dog meget lav. Et interessant dilemma! Er det borgerne der er ugidelige indtil vindmøllen foreslås opsat i deres baghave? Eller er det embedsværket der skal være bedre til at tilrettelægge for borgerdeltagelsen i forbindelse med tilblivelsen af kommuneplanen? Det er måske helt fundamentale demokratiske problemer vi står over for her?

Respekt

Som afsluttende bemærkninger omkring Byplanmødet 2018, er jeg meget positivt overrasket over den ligeværdighed i deltagelsen jeg oplevede mellem politikere og fagfolk. Nok var der sarkastiske bemærkninger på tværs, men jeg oplevede generelt en forståelse af modpartens vigtighed med plads til diskussion af roller og gensidigt ansvar for i samarbejde 'at

klæde hinanden godt på'.

Endelig er jeg meget forundret over at ordet 'inddrage' stadig bruges gennemgående om borgernes rolle. Uden at gå ind i alt for teoretiske overvejelser, giver det et misvisende indtryk af både borgerens og kommunens rolle. Borgerne gøres passive og skal have indflydelse, når de bliver spurgt. Samtidig gøres kommunen ansvarlig for, at borgerne tager del i processerne. Jeg savner en debat om borgernes deltagelse. Hvor borgerne gives ansvaret for at deltage samtidig med, at kommunen skal sikre, at mulighederne for deltagelse er tilstede.

” ... er jeg meget positivt overrasket over den ligeværdighed i deltagelsen jeg oplevede mellem politikere og fagfolk.”

Endnu en gang skal der lyde et stort tak for muligheden for at deltage i Byplanmødet 2018! Det har været meget lærerigt, givet stof til eftertanke og sikkerhed, i form af en tiltro til, at der er brug for de kompetencer jeg opbygger gennem studiet, og at de etablerede tankemønstre og måder at gøre tingene på fortsat kan og skal udfordres.

Jeg glæder mig allerede til næste gang, jeg får mulighed for at deltage i Byplanmødet!